

2. Modalități de caracterizare a personajului dramatic

SUBIECTUL al II-lea (10 puncte)

Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, două modalități de caracterizare a personajului dintr-un text dramatic, identificate în fragmentul dat.

CORINA (într-o rochie caldă de casă. Ștefan în pantaloni gri, pulover albastru, cu mâneci lungi și închis la gât. Ținuta lor arată o dimineață rece de munte. Corina, pe terasă, în stânga, pe un șezlong, aproape paralel cu rampa, privește afară, spre culise, într-un fel de reverie atentă ca și cum ar urmări ceva foarte important, ce se petrece acolo. În hol, comod instalat într-unul din fotoliile albe de nuiele, Ștefan citește o carte. La ridicarea cortinei, o clipă de tăcere prelungește această situație, care durează probabil mai de demult): Încă una...

ȘTEFAN: Ai spus ceva?

CORINA: A mai căzut încă una. E a șaptesprezecea. Ieri au fost unsprezece. Alaltăieri cinci.

ȘTEFAN: Vrei să le numeri pe toate?

CORINA: Aș vrea! Sunt așa de multe, că mi-ar trebui o eternitate... Ștefan!

ȘTEFAN (fără să-și întrerupă lectura): Daa...

CORINA: Pot să spun o prostie?

ȘTEFAN: Te rog. Nu te jena.

CORINA: Eu până acum nu văzusem niciodată cum cade o frunză. Credeam că se rupe și cade.

ȘTEFAN: Ai intuiții miraculoase, Corina. Închipuiește-ți că într-adevăr asta e singura metodă a frunzelor de a cădea: se rup și cad. Mă epatezi.

CORINA: Și tu mă epatezi, dragul meu. Prin ignoranță. Nu știi, nu bănuiești câte gesturi mărunte sunt într-o cădere de frunză... (Tăcere.) Optsprezece...

Mihail Sebastian, Jocul de-a vacanța

Notă Pentru conținut, vei primi 6 puncte, iar pentru redactare, vei primi 4 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsul trebuie să aibă minimum 50 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

a. Personajul o „ființă de hârtie” prin intermediul căreia autorul își exprimă viziunea proprie asupra lumii și mesajul artistic al operei. Întregul discurs narativ/dramatic se focalizează asupra portretului (...), privit atât din perspectiva mijloacelor de caracterizare directe (de către narator, de către alte personaje și autocaracterizare), dar și din perspectiva mijloacelor indirecte (fapte, gesturi, limbaj etc.).

În fragmentul din „Jocul de-a vacanța”, de Mihail Sebastian ne este prezentată o scenă petrecută într-o dimineață, la munte, iar personajele sunt Corina și Ștefan. Corina stă într-un șezlong pe terasă și numără frunzele care cad. În hol, așezat într-un fotoliu de nuiele, Ștefan citește o carte.

Prin **caracterizare directă**, din indicațiile scenice ale autorului, aflăm detalii despre portretul fizic al celor doi, mai precis detalii vestimentare. Corina este îmbrăcată într-o „rochie caldă de casă”, iar Ștefan este într-o ținută sport, cu pantaloni gri și pulover albastru, închis la gât. Hainele lor sugerează și anumite trăsături de caracter, care se vor revela pe parcursul dialogului dintre ei, și anume căldura sufletească a Corinei și răceala (cel puțin aparentă) a lui Ștefan.

Prin **caracterizare indirectă**, din vorbele personajelor, li se poate deduce un sumar portret moral. Corina numără frunzele care cad și pare foarte visătoare și sensibilă, încercând să-l atragă și pe bărbat în starea ei. Acesta însă nu intră în joc. Replicile lui sunt seci și ironice. Mai întâi o întreabă pe Corina dacă vrea să numere toate frunzele, apoi o îndeamnă ironic să nu se jeneze în a spune prostii, iar în final, într-o replică mai lungă, se arată uimit de marea ei descoperire că frunzele cad desprinzându-se de pe ramuri. Ne putem da seama de o anumită tensiune dintre cei doi, fără să-i putem desluși substanța și cauza.

În concluzie, prin caracterizare directă (din indicații scenice) și indirectă (din vorbele personajelor) se conturează portretul unei femei sensibile și visătoare și al unui bărbat (aparent) rece și ironic.